EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.6.2020
COM(2020) 263 final

POROČILO KOMISIJE

Letno poročilo o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Evropski uniji za leto 2018

Kazalo

1. UVOD 2
2. PRAVNA PODLAGA 3
3. METODOLOGIJA IN INFORMACIJE, KI JIH PREDLOŽIJO DRŽAVE ČLANICE 3
4. SEKTOR NAFTNIH IN PLINSKIH DEJAVNOSTI NA MORJU V EVROPSKI UNIJI 4
4.1 Naprave in proizvodnja 4
4.2 Inšpekcijski pregledi, preiskave in izvršilni ukrepi v zvezi z napravami na morju ter regulativni okvir .. 8
5. PODATKI O INCIDENTIH IN RAVEN VARNOSTI DEJAVNOSTI NA MORJU 9
6. SKLEPNE UGOTOVITVE 12

1. UVOD

V tem poročilu Evropske komisije, ki sledi poročiloma za leti 2016 in 2017, je obravnavana varnost naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Evropski uniji (EU) v letu 2018.

Pravna podlaga za to poročilo je Direktiva 2013/30/EU[1] Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o varnosti na morju). Cilj tega zakonodajnega akta je doseči visoko raven varnosti pri izvajanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju v korist delavcev, okolja, morskih ploščadi in opreme ter gospodarskih dejavnosti, kot sta ribolov in turizem. Določbe direktive, kot jih izvajajo države članice, bodo prispevale k: (i) preprečevanju večjih nesreč, (ii) zmanjšanju števila incidentov ter (iii) zagotovitvi učinkovitih nadaljnjih ukrepov v zvezi z nesrečami in incidenti za ublažitev njihovih posledic.

Tako kot pri prejšnjih poročilih je namen tega letnega poročila: (i) zagotoviti podatke o številu in vrsti naprav v EU ter (ii) podati informacije o incidentih pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju ter oceno njihove ravni varnosti. Z vsakim dodatnim poročilom bo analiza trendov postala plodnejša. Poleg tega se bo s serijo letnih poročil zagotovilo evidentiranje ravni varnosti pri naftnih in plinskih dejavnostih držav članic na morju.

To poročilo temelji na letnih poročilih in podatkih, ki so jih sporočile države članice v skladu z zahtevami iz direktive o varnosti na morju. Komisija je prejela podatke od Bolgarije, Hrvaške, Cipra, Danske, Nemčije, Francije, Grčije, Irske, Italije, Nizozemske, Poljske, Romunije, Španije in Združenega kraljestva, ki je bilo leta 2018 še vedno država članica EU. Večina naprav je v Severnem morju in Atlantskem oceanu (380), 166 naprav je v Sredozemskem morju, osem v Črnem morju in dve v Baltskem morju.

Pristojni organi držav članic so v letu 2018 v svojih jurisdikcijah opravili inšpekcijske preglede 318 naprav na morju. Tri države članice (Združeno kraljestvo, Danska in Nizozemska) so po nekaterih incidentih izvedle preiskave v obdobju poročanja. Združeno kraljestvo je izvedlo 41 preiskav v zvezi z varnostnimi in okoljskimi pomisleki ter pet preiskav v zvezi z večjimi nesrečami. Danska je izvedla tri preiskave v zvezi z varnostnimi in okoljskimi pomisleki (in nobene preiskave v zvezi z večjimi nesrečami), Nizozemska pa eno preiskavo v zvezi z večjo nesrečo (in nobene preiskave v zvezi z varnostnimi in okoljskimi pomisleki).

Podatki, ki so jih predložile države članice, zlasti o številu in resnosti sporočenih nesreč glede na število naprav, kažejo, da je bila raven varnosti v evropskem sektorju dejavnosti na morju v primerjavi s predhodnima letoma znatno nižja, zaradi česar je potrebno nadaljnje ukrepanje pristojnih organov držav članic.

[1] UL L 178, 28.6.2013, str. 66.

2. PRAVNA PODLAGA

Komisija mora v skladu s členom 25 direktive o varnosti na morju na podlagi informacij, ki jih sporočijo države članice, objaviti letno poročilo o vplivu naftnih in plinskih dejavnosti na morju na varnost in okolje. Države članice morajo Komisiji vsako leto do 1. junija predložiti letno poročilo z informacijami, opredeljenimi v Prilogi IX (točki 3) k direktivi o varnosti na morju.

Letna poročila, ki jih morajo predložiti države članice v skladu s členom 25, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

(a) število, starost in lokacija naprav;
(b) število in vrsta opravljenih inšpekcijskih pregledov in preiskav ter informacije o vseh izvršilnih ukrepih ali obsodbah;
(c) podatki o incidentih v okviru enotnega sistema za poročanje v skladu s členom 23;
(d) vse večje spremembe regulativnega okvira za dejavnosti na morju;
(e) raven varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju.

Rok, do katerega morajo države članice objaviti zahtevane informacije, je 1. junij v letu, ki sledi obdobju poročanja (npr. 1. junij 2019 za leto 2018).

Poročila predložijo v enotni obliki, ki je določena v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 1112/2014 z dne 13. oktobra 2014[2]. V tej izvedbeni uredbi je določena enotna oblika za izmenjavo informacij o kazalnikih nevarnosti večjih nesreč, ki jih posredujejo izvajalci in lastniki naftnih in plinskih naprav na morju. Poleg tega je v njej določena enotna oblika za objavo informacij o kazalnikih nevarnosti večjih nesreč, ki jih objavijo države članice. V smernicah Komisije[3] z dne 25. novembra 2015 so navedene nadaljnje posebne informacije o navedeni izvedbeni uredbi in pojasnila o uporabi enotne oblike poročanja.

3. METODOLOGIJA IN INFORMACIJE, KI JIH PREDLOŽIJO DRŽAVE ČLANICE

Države članice morajo v skladu s Prilogo IX (točko 3) k direktivi o varnosti na morju predložiti jasno opredeljene informacije o incidentih v njihovem naftnem in plinskem sektorju na morju ter pri tem uporabiti predloge iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1112/2014. Predloženi podatki morajo vključevati informacije o naftnih in plinskih napravah na morju v EU, na primer število, vrsto, lokacijo in starost naprav. Poročila držav članic morajo vključevati tudi informacije o številu: (i) inšpekcijskih pregledov in preiskav naprav na morju ter sprejetih izvršilnih ukrepov; (ii) incidentov po kategorijah in (iii) poškodb.

[2] UL L 302, 22.10.2014, str. 2.

[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Komisija je poleg podatkov o posameznih državah članicah ocenila tudi raven varnosti v pomorskih regijah. Za ta namen obravnava: (i) Nemčijo, Dansko, Francijo, Združeno kraljestvo, Irsko in Nizozemsko kot regijo Severnega morja in Atlantika; (ii) Španijo, Grčijo, Hrvaško, Ciper, Italijo in Malto kot sredozemsko regijo; (iii) Bolgarijo in Romunijo kot regijo Črnega morja ter (iv) Latvijo in Poljsko kot regijo Baltskega morja.

Komisija je v letnem poročilu za leto 2018 uporabila informacije, ki so jih predložili Bolgarija, Hrvaška, Ciper, Grčija, Francija, Nizozemska, Danska, Nemčija, Irska, Italija, Poljska, Romunija, Španija in Združeno kraljestvo. Druge države članice niso bile dejavne v naftnem in plinskem sektorju na morju ali pa niso predložile informacij, ki bi bile pomembne za to poročilo.

Razen Združenega kraljestva so vse države članice, ki izvajajo naftne in plinske dejavnosti na morju, predložile popolne podatke o vseh svojih napravah. Nasprotno je Združeno kraljestvo dele svojega poročila omejilo na naprave, v zvezi s katerimi je bil opravljen regulativni pregled dokumentacije o oceni tveganja (glej tudi člen 42(2) direktive o varnosti na morju). To pomeni, da se informacije, ki jih je Združeno kraljestvo predložilo o preiskavah, izvršilnih ukrepih, incidentih in ravni varnosti dejavnosti na morju, nanašajo na vrsto naprav, katerih število se je v prvi polovici leta 2018 nenehno povečevalo. Januarja 2018 je bilo zajetih naprav po ocenah 139, to ocenjeno število pa se je do 19. julija 2018 povečalo na 191. Navedeni datum je pomenil konec prehodnega obdobja za vse naprave.

4. SEKTOR NAFTNIH IN PLINSKIH DEJAVNOSTI NA MORJU V EVROPSKI UNIJI

4.1 Naprave in proizvodnja

Velika večina naprav na morju[4] v vodah EU je v Severnem morju (glej preglednico 1), in sicer v izključnih ekonomskih conah Združenega kraljestva in Nizozemske (približno 34 % oziroma 28 % naprav na morju v vodah EU). V Sredozemlju je najdejavnejša država članica Italija (25 % vseh naprav v vodah EU), sledi pa ji Hrvaška. V regiji Črnega morja ima Romunija utečeno naftno in plinsko industrijo na morju, Bolgarija pa je nadaljevala raziskovalne dejavnosti za ogljikovodike na morju, vendar ima z eno napravo le zelo omejeno proizvodnjo. Glede na poročila, ki so jih predložile države članice ob Baltskem morju, ima v tej regiji samo Poljska naprave na morju. V letu 2018 se je poročalo o skupaj 556 proizvodnih in neproizvodnih napravah v vodah EU, kar kljub več razgrajenim napravam pomeni povečanje števila naprav za dve v primerjavi z letom 2017[5].

[4] Mobilne vrtalne enote na morju (MODU) niso bile vključene v analizo iz oddelka 4.1.

[5] Za podrobnosti glej poglavje 4.1.

Preglednica 1: Fiksne naprave na dan 1. januarja 2018: „vrste naprav“ po regijah in državah članicah

Regija/država		Vrsta naprave (*)				
		FNP	FNN	PPN	NBP	Skupaj
Baltsko morje		1	0	0	1	2
	Poljska	1	0	0	1	2
Črno morje		7	0	0	1	8
	Bolgarija	0	0	0	1	1
	Romunija	7	0	0	0	7
Sredozemlje		16	0	3	147	166
	Hrvaška	2	0	0	18	20
	Grčija	1	0	0	1	2
	Italija	12	0	3	126	141
	Španija	1	0	0	2	3
Severno morje in Atlantik		143	0	23	214	380
	Danska	10	0	0	20	30
	Nemčija	2	0	0	0	2
	Irska	1	0	0	1	2
	Nizozemska	48	0	0	107	155
	Združeno kraljestvo	82	0	23	86	191
Skupaj		167	0	26	363	556

(*) FNP – fiksna naprava s posadko; FNN – fiksna neproizvodna naprava; PPN – plavajoča proizvodna naprava; NBP – naprava, ki je (običajno) brez posadke.

V letu 2018 se je poročalo o 13 napravah, ki so bile razgrajene v vodah EU: 12 v Združenem kraljestvu in eni v Italiji. V istem letu se je poročalo o začetku delovanja ene nove fiksne naprave na Nizozemskem. Poleg tega se je zaradi sprememb v metodah poročanja nekaterih držav članic spremenilo število naprav, o katerih se je poročalo, v primerjavi s predhodnim letom[6].

Več kot polovica naprav na morju v vodah EU je začela delovati med letoma 1980 in 2000. Od leta 2010 se je razvoj novih proizvodnih naprav v regiji Severnega morja in Atlantika ter v regiji Sredozemskega morja znatno upočasnil (preglednica 2).

Preglednica 2: Število naprav v vodah EU po desetletjih začetka delovanja in regijah

Leto izgradnje	**Regija**				
	Baltsko morje	**Črno morje**	**Sredozemlje**	**Severno morje in Atlantik**	**Skupaj EU**
1950–1959	0	0	0	4	**4**
1960–1969	0	0	7	21	**28**
1970–1979	0	0	14	41	**55**
1980–1989	0	2	53	82	**137**
1990–1999	1	3	42	119	**165**
2000–2009	1	3	40	70	**114**
2010–2019	0	0	10	43	**53**
2020–2029	0	0	0	0	**0**
Skupaj EU	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] Skupno število naprav se je kljub razgradnji 13 naprav in začetku delovanja le ene nove naprave povečalo za dve. Če bi bili vsi podatki pravilno sporočeni, bi se moralo število naprav zmanjšati za 12.

Največji del (približno 94 %) domače nafte in plina v EU se proizvede v regiji Severnega morja in Atlantika (preglednica 3). Daleč največ te nafte in plina prispeva Združeno kraljestvo, sledita pa mu Nizozemska in Danska. V Sredozemskem morju nafto in plin dejavno proizvajata Italija in Hrvaška, v Črnem morju pa ima trenutno samo Romunija opazno proizvodnjo nafte in plina.

Preglednica 3: Proizvodnja nafte in plina na morju v EU v kilotonah ekvivalenta nafte (ktoe)

REGIJA	**Država**	**ktoe**	**V odstotkih skupne proizvodnje v EU**
Baltsko morje		**210,98**	**0,19 %**
	Poljska	210,98	0,19 %
Črno morje		**1 138,87**	**1,01 %**
	Bolgarija	4,71	0,00 %
	Romunija	1 134,16	1,01 %
Sredozemlje		**4 139,61**	**3,69 %**
	Hrvaška	528,20	0,47 %
	Grčija	211,01	0,19 %
	Italija	3 311,00	2,95 %
	Španija	89,40	0,08 %
Severno morje in Atlantik		**106 727,60**	**95,11 %**
	Danska	9 589,00	8,55 %
	Nemčija	915,00	0,82 %
	Irska	311,17	0,28 %
	Nizozemska	11 681,00	10,41 %
	Združeno kraljestvo	84 231,43	75,06 %
Skupaj		**112 217,06**	**100,00 %**

V primerjavi s predhodnim letom je bila skupna proizvodnja nafte in plina na morju z manj kot enoodstotnim upadom stabilna.

4.2 Inšpekcijski pregledi, preiskave in izvršilni ukrepi v zvezi z napravami na morju ter regulativni okvir

Pristojni organi držav članic so v svojih jurisdikcijah opravljali redne inšpekcijske preglede naprav na morju. V preglednici 4 je navedeno število inšpekcijskih pregledov naprav na morju, opravljenih v letu poročanja. Število inšpekcijskih pregledov se običajno povečuje s številom naprav v državah članicah.

Število inšpekcijskih pregledov se je tako kot leta 2017 zmanjšalo, in sicer s 630 leta 2017 na 593 leta 2018. Natančneje, v Italiji se je število inšpekcijskih pregledov z 289 zmanjšalo na 236 in na Nizozemskem s 60 na 32, v Združenem kraljestvu pa se je z 232 povečalo na 273. Inšpekcijske preglede je prvič izvedla tudi Romunija. Medtem ko se je število inšpekcijskih pregledov zmanjšalo, pa je bilo vloženega več truda v smislu števila delovnih dni na osebo za inšpekcijske preglede na posamezno napravo (2 817 delovnih dni na osebo leta 2018 v primerjavi z 2 083 delovnimi dnevi na osebo leta 2017).

*Preglednica 4: Število inšpekcijskih pregledov naprav na morju po regijah in državah članicah v letu 2018**

REGIJA	**Država**	**Inšpekcijski pregledi**	**Delovni dnevi na osebo na posamezno napravo (čas potovanja se ne šteje)**	**Število pregledanih naprav**
Baltsko morje		**3**	**6**	**2**
	Poljska	3	6	2
Črno morje		**4**	**24**	**2**
	Romunija	4	24	2
Sredozemlje		**251**	**262**	**95**
	Hrvaška	10	10	4
	Ciper	2	6	2
	Grčija	1	10	1
	Italija	236	234	86
	Španija	2	2	2
Severno morje in Atlantik		**335**	**2 525,5**	**219**

	Danska	19	66	19
	Francija	2	4	1
	Nemčija	6	6	2
	Irska	3	30	3
	Nizozemska	32	23	28
	Združeno kraljestvo	273	2 396,5	166
SKUPAJ		**593**	**2 817,5**	**318**

(*) Preglednica vključuje informacije držav članic, ki so imele leta 2018 v svoji jurisdikciji vsaj eno napravo na morju.

S členom 18 direktive o varnosti na morju so pristojnim organom držav članic podeljene pravice in pooblastila glede dejavnosti in naprav v njihovi jurisdikciji. Te pravice in pooblastila vključujejo pravico do prepovedi dejavnosti in pravico do zahtevanja ukrepov za zagotovitev skladnosti s splošnimi načeli obvladovanja tveganja ter za zagotovitev varnosti pri opravljanju dejavnosti.

V skladu s tem so tri države članice v obdobju poročanja izvedle preiskave: Združeno kraljestvo, Danska in Nizozemska. Združeno kraljestvo je izvedlo 41 preiskav v zvezi z varnostnimi in okoljskimi pomisleki[7] ter pet preiskav v zvezi z večjimi nesrečami. Danska je izvedla tri preiskave v zvezi z varnostnimi in okoljskimi pomisleki, Nizozemska pa eno preiskavo v zvezi z večjo nesrečo. Skupno število preiskav je bilo leta 2018 zlasti zaradi povečanja v Združenem kraljestvu znatno večje (50) kot v letih 2017 (20) in 2016 (23).

Skupno število sprejetih izvršilnih ukrepov je bilo leta 2018 kljub povečanju števila preiskav manjše kot leta 2017. Države članice so leta 2017 sprejele 47 izvršilnih ukrepov (Združeno kraljestvo 45), leta 2018 pa je o teh ukrepih poročalo le Združeno kraljestvo, ki jih je sprejelo 34, torej manj kot leta 2017.

5. PODATKI O INCIDENTIH IN RAVEN VARNOSTI DEJAVNOSTI NA MORJU

Države članice so v skladu s Prilogo IX k direktivi o varnosti na morju za leto 2018 poročale o naslednjih, skupno 124 incidentih:

[7] Varnostni in okoljski pomisleki so poročanje delovne sile, če zaposleni opazijo težave na delovnem mestu, ki bi lahko po njihovem mnenju pomenile kršitev zakonodaje o zdravju in varnosti ter povzročile škodo.

– v Združenem kraljestvu je bilo 95 dogodkov, o katerih je treba poročati, vključno s petimi večjimi nesrečami,
– na Nizozemskem je bilo 14 dogodkov[8], o katerih je treba poročati, vključno z eno večjo nesrečo. O vzrokih večje nesreče se ni poročalo, saj se je primer v času poročanja še vedno preiskoval,
– na Danskem je bilo devet dogodkov, o katerih je treba poročati, in nobene večje nesreče,
– v Franciji in na Irskem je bil po en dogodek, o katerem je treba poročati, in nobene večje nesreče.

V število večjih nesreč so vključeni incidenti, pri katerih bi lahko zelo verjetno prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb, čeprav se to ni zgodilo.

Večina okvar (80 %), ki so se zgodile v okviru dogodkov, o katerih je treba poročati, se je uvrstila v kategorijo nenamernega uhajanja, 13,7 % dogodkov se je nanašalo na izgubo nadzora nad vrtino (aktivacija varoval proti izbruhu/sistema za preusmeritev), 1,6 % na okvare varnostno in okoljsko kritičnih elementov ter 1,6 % na izgubo strukturne celovitosti (izguba stabilne postavitve). Pri dveh incidentih je bilo treba evakuirati zaposlene.

Preglednica 5: Incidenti po kategorijah (Priloga IX k direktivi o varnosti na morju, raven EU)

Kategorije iz Priloge IX		**Število dogodkov**	**Delež (glede na vse kategorije)**	**Delež (glede na vse dogodke)**
(a)	**Nenamerna uhajanja – skupaj**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Uhajanje nafte/plina, ki se je vnel(-a) – požari	1	1,06 %	0,8 %
	Uhajanje nafte/plina, ki se je vnel(-a) – eksplozije	0	0,0 %	0,0 %
	Uhajanje plina, ki se ni vnel	56	56,5 %	45,2 %
	Uhajanje nafte, ki se ni vnela	31	31,3 %	25,0 %
	Uhajanje nevarnih snovi	11	11,1 %	8,9 %
(b)	**Izguba nadzora nad vrtino – skupaj**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Izbruhi	0	0,0 %	0,0 %
	Aktivacija varoval proti izbruhu/sistema za preusmeritev	8	47,1 %	6,4 %

[8] Posamezen dogodek, o katerem je treba poročati, lahko privede do več incidentov, na primer zaradi nenamernega uhajanja plina lahko sledi evakuacija osebja.

	Okvara pregrade vrtine	9	52,9 %	7,3 %
(c)	**Okvara varnostno in okoljsko kritičnih elementov**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
(d)	**Izguba strukturne celovitosti – skupaj**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
	Izguba strukturne celovitosti	0	0,0 %	0,0 %
	Izguba stabilnosti/plovnosti	0	0,0 %	0,0 %
	Izguba stabilne postavitve	2	100,0 %	1,6 %
(e)	**Trčenje plovil**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(f)	**Helikopterske nesreče**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(g)	**Nesreče s smrtnimi žrtvami (*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(h)	**Hude poškodbe petih ali več ljudi v isti nesreči**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(i)	**Evakuacije zaposlenih**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
(j)	**Okoljske nesreče (**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
Skupaj[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Le v primeru povezave z večjo nesrečo.*

(**) *Glede na poročila držav članic se večje nesreče niso štele za okoljske nesreče.*

V EU se je skupno število incidentov povečalo z 42 leta 2016 na 59 leta 2017 in nato na 124 leta 2018, večinoma zaradi večjega števila „nenamernih uhajanj“. Število incidentov, povezanih z „izgubo nadzora nad vrtino“, se je povečalo na 17, potem ko se je z 11 leta 2016 zmanjšalo na 8 leta 2017. „Okvari varnostno in okoljsko kritičnih elementov“ sta bili dve, medtem ko so bile leta 2016 tri, leta 2017 pa ena. V letu 2018 sta bili dve poročili o izgubah strukturne celovitosti, medtem ko ni bilo leta 2017 nobenega, leta 2016 pa se je poročalo o dveh takih izgubah. Poleg tega sta bili leta 2018 izvedeni dve evakuaciji, medtem ko v letu 2017 ni bilo poročil o evakuaciji zaposlenih, leta 2016 pa se je poročalo o eni evakuaciji.

V letu 2018 tako kot v letu 2016 ni bilo poročil o trčenjih plovil, medtem ko se je leta 2017 poročalo o treh; po drugi strani pa se je v letu 2018 poročalo o devetih okvarah pregrad vrtine v primerjavi z dvema leta 2017 in nobeno leta 2016. V letu 2018 je bilo skupaj šest incidentov razvrščenih kot večje

[9] En incident se lahko pojavi večkrat, na primer: evakuacija zaposlenih, povezana z izgubo nadzora nad vrtino, bi skupaj štela dve točki.

nesreče[10], saj bi lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb. Leta 2017 so se zgodile štiri večje nesreče, leta 2016 pa se je poročalo o dveh večjih nesrečah.

Komisija, ki je pozorna na večje število nesreč, tesno sodeluje z zadevnimi pristojnimi organi, da bi ugotovila vzroke za to povečanje in razpravljala o morebitnih nadaljnjih ukrepih, ki bi čim prej omogočili višjo raven varnosti. Sodelovanje poteka dvostransko in v okviru skupine organov EU, pristojnih za dejavnosti na morju (EUOAG).

6. SKLEPNE UGOTOVITVE

V EU je 556 naprav (leto 2018 vključuje Združeno kraljestvo), tako da je njihovo število ostalo dokaj stabilno. Leto poprej se je s 586 leta 2016 zmanjšalo na 554 leta 2017. Raven skupne proizvodnje nafte in plina se je rahlo zmanjšala s 113 051 kiloton ekvivalenta nafte na 112 217 kiloton ekvivalenta nafte v letu 2018.

Komisija varnost naftnih in plinskih dejavnosti na morju v EU ocenjuje na podlagi podatkov, ki jih predložijo države članice v skladu z določbami izvedbene uredbe o poročanju. Točnost ocene Komisije je torej odvisna od informacij, ki jih predložijo države članice.

Število opravljenih inšpekcijskih pregledov in preiskav je bilo nekoliko manjše (–6 %) v primerjavi s predhodnim letom. Države članice so v primerjavi z letom 2017 izvedle manj izvršilnih ukrepov.

Število incidentov se je z 59 leta 2017 močno povečalo na 124 leta 2018. S postopnim uvajanjem vseh naprav Združenega kraljestva na morju v sistem poročanja je mogoče pojasniti le manjši del povečanja števila nesreč[11]. Število incidentov v Združenem kraljestvu se je s 30 povečalo na 99, na Nizozemskem pa s 13 na 52. Nasprotno se je ta številka za Dansko s 14 zmanjšala na devet. Število velikih nesreč se je med letoma 2017 in 2018 s štirih povečalo na šest.

Leta 2018 tako kot v letih 2016 in 2017 ni bilo poročil o smrtnih žrtvah, zgodilo pa se je 10 poškodb in 17 hudih poškodb. Glede na poročila pristojnih organov se je v Združenem kraljestvu in na Nizozemskem število nesreč močno povečalo, zaradi česar so potrebni poglobljena analiza vzrokov

[10] UL L 178, 28.6.2013, str. 73: člen 2(1): „večja nesreča“ v povezavi z napravo ali povezano infrastrukturo pomeni:
(a) incident, ki vključuje eksplozijo, požar, izgubo nadzora nad vrtino ali uhajanje nafte, plina ali nevarnih snovi, pri čemer pride ali bi zelo verjetno lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb;
(b) incident, ki povzroči hudo škodo na napravi ali povezani infrastrukturi, pri čemer pride ali bi zelo verjetno lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb;
(c) vsak drug incident, ki vodi do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb petih ali več oseb, ki so na napravi na morju, ki je vir nevarnosti, ali ki opravljajo naftno in plinsko dejavnost na morju v zvezi z napravo ali povezano infrastrukturo, ali
(d) vsako drugo večjo okoljsko nesrečo, ki je posledica incidentov iz točk (a), (b) in (c).
Za določitev, ali neki incident predstavlja večjo nesrečo v skladu s točkami (a), (b) ali (d), se naprava, na kateri navadno ni stalne posadke, smatra, kot da ima stalno posadko.

[11] S postopnim uvajanjem je mogoče utemeljiti ocenjeno povečanje za 10 incidentov, če raven varnosti posameznih naprav ostane nespremenjena.

in nadaljnji ukrepi pristojnih organov. Komisija bo sodelovala z državami članicami in si prizadevala za sodelovanje z Združenim kraljestvom, da bi bila raven varnosti znova taka, kakršna je bila v zadnjih letih.